Biblia şi pământul plat

Fragment din cartea „Biblia, cartea extratereştrilor" de Gabriela Dobrescu

Aşa cum v-am spus de nenumărate ori, aceasta Biblie pe care o contest cu toată fiinţa mea în varianta interpretata de popălăi, dar pe care o iubesc cu tot sufletul meu pentru adevărurile pe care le spune, nu este numită „cartea de căpătâi a omenirii" pe degeaba. Discrepanţele interpretării ei apar datorită modului eronat în care omul o citeşte sau o ascultă atunci când este povestită de iscusiţi mâncători de rahat. Din această cauză majoritatea adepţilor săi nu poate nici măcar să intuiască adevărurile cutremurătoare scrise negru pe alb chiar sub ochii lor. Toate vremurile de restrişte, de durere, de umilinţă, de tiranie, de minciună, de ură şi distrugere pe care „bunul" Dumnezeu le-a făcut pentru om, sunt descrise acolo într-un mod extrem de greoi, de aceea îţi trebuie o abilitate şi o cunoaştere fără precedent ca să poţi cu adevărat să înţelegi câte milenii de minciună, involuţie şi sclavie a putut să îndure bietul om.

Cele patru generaţii umane despre care v-am vorbit în capitolul precedent nu sunt nici mitologie, nici poveşti, ci oameni al căror corp a fost diferit de al nostru, dar cu siguranţă mult mai puternic, mai abil şi mai înalt. Toate au fost distruse în cele mai atroce şi inumane moduri de către această stafie dementă, elogiată de toţi popândăii care se cred spirituali pentru că stau cu capul în jos şi cu fundul în sus ca să fie primii „sodomizaţi" de „atotputernicul" creator. Cu abilitate legile firii au fost schimbate în decursul mileniilor cu ajutorul acestor găşti de cerşetori mincinoşi în rochii negre, înlocuindu-le cu minciuni atât de înfloritoare, încât tot ce poţi să faci este să visezi la umbra lor. Minciunile milenare sunt atât de sclipitoare încât te laşi păcălit de aspect, fără să poţi să le discerni duhoarea pe care o emană, de aceea mulţi cred că au sub nas ultima colecţie de parfumuri frumos mirositoare ale lui Dior.

Ceea ce veţi citi mai departe vă va face să nu mai dormiţi noaptea din cauza unor crunte coşmaruri, de aceea vă rog mult, pe toţi cei care nu vreţi să vedeţi ceea ce aveţi sub ochi, să nu întreceţi aceste limite de suportabilitate, ci să vă duceţi mai bine la nani sau să

vizionaţi un canal TV serios, tip Wow Bizz, pentru că am să încep să vorbesc despre adevărata ştiinţă, despre adevărul antic care astăzi este înlocuit de delirul „ştiinţei" moderne.

Una dintre cele mai ordinare minciuni cu care creşte omenirea încă din faşă, este teoria sfericităţii pământului, un concept nou care începe să înflorească ca orice buruiană rea şi dăunătoare la sfârşitul secolului VI î.e.n. odată cu filosofia grecească, teorie care rămâne doar o supoziţie banală până în secolul III î.e.n. când astronomia grecească stabileşte pentru totdeauna că Terra este sferică. Această paradigmă începe să aibă încet, încet mii de adepţi în lumea veche până în Evul Mediu când devine un mare adevăr ştiinţific între 1519 – 1521 datorită expediţiei lui Magellan. Această neobrăzată invenţie în care milioane de oameni cred cu adevărat, a luat locul conceptului ştiinţific antic în care pământul este plat. Fiind învăţaţi de mici cu doctrine în care se propovăduieşte doar „adevărul" elitei, milioane de persoane cred astăzi că pe această minge sferică, uşor turtită la poli, oamenii din emisfera nordică merg normal, cei din emisfera sudică merg cu capul în jos, iar cei de la ecuator merg perpendicular pe pământ, tot la fel cum cred că apa, neînvinsă încă de nimeni, poate să fie ţinută de o forţă nevăzută numită gravitaţie pe această bilă.

Priviţi cu atenţie imaginea de mai jos, în care copii au încins o hora în jurul pământului! Este minunat, nu??

Acum priviţi aceasta fotografie din punctul de vedere al modului în care oamenii din emisfera sudică merg toată viaţa pe această minge cu capul în jos, sau cum cei de la ecuator stau într-o poziţie atât de incomodă, încât şi cel mai abil şi perspicace gimnast nu ar fi în stare să o copieze. Vedeţi voi, dragi adepţi ai pământului sferic, pe lângă faptul că acest mod de a sta pe pământ este imposibil pentru că sfidează orice lege sau logică de bun simţ, aceşti oameni nu simt nimic, nu le vine sângele în cap, merg normal pe străzi, nu li se împrăştie nimic în aer, iar obiectele cad tot pe pământ, nicidecum în aer. Mai mult decât atât, toţi, se învârtesc odată cu pământul cu o viteză halucinantă, pentru că tot „oamenii de ştiinţă" au „dovedit" că această viteză este de 107.000 km/h. Un om care gândeşte ar respinge această monstruozitate fără să mai fie nevoie de alte argumente, dar, cum aceşti oameni sunt extrem de puţini în ziua de astăzi, elita inventează cretinisme fără precedent fiindcă oricum nimeni nu va sesiza că marea minciuna este susţinută de alte minciuni gigantice, aşa cum vom vedea mai departe.

Gravitaţia este teoria masonului Isaac Newton care nu reuşeşte să dovedească mare lucru cu acest concept care în realitate este de fapt densitatea obiectelor pentru că lucrurile nu cad pe pământ

datorită gravitaţiei, ci datorită densităţii mai mari pe care o au în raport cu aerul, aşa cum vom vedea.

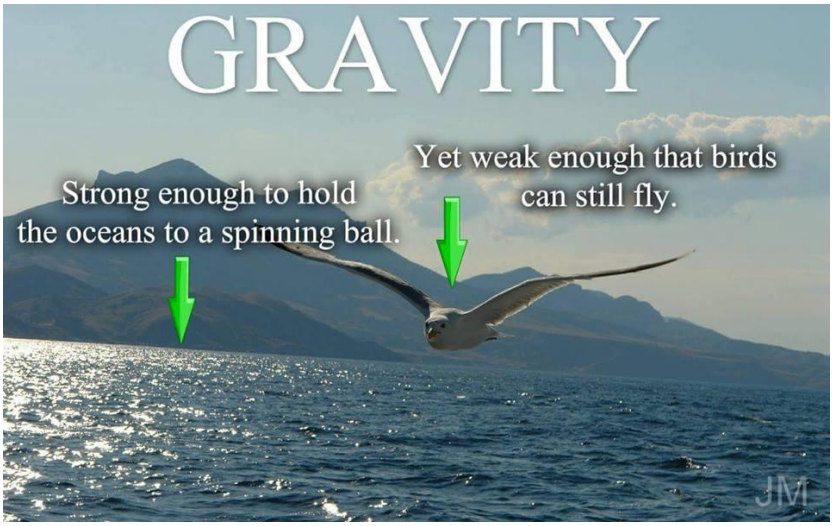

Dar să o luăm de la început. Pământul plat, este descris foarte clar de mii de manuscrise antice din care a fost copiată Biblia, pentru că această carte, aşa cum am demonstrat până acum, este o culegere de scrieri ştiinţifice antice. În multe din versetele sale, în care este descrisă această „planetă", se înţelege fără niciun fel de efort că aceasta este plată, nicidecum mingea inventată de cretini în secolul III înaintea lui Cristos; ba mai mult, nicio scriere sau hartă antică nu înfăţişează pământul sferic, ci pământul plat.

Sigur că multă lume va spune că acestea sunt doar aberaţii, deoarece ştiinţa a descoperit în această epocă „marile adevăruri" pe care doar o societate dezvoltată ca aceasta o poate face. Sunteţi într-o eroare totală. Primitivii nu sunt popoarele antice, ci exact această societate muribundă care este pe punctul de autodistrugere dar pe care nimeni nu vrea să o vadă aşa cum este în realitate. Datorită faptului că ei ne învaţă ca omul a fost primitiv, este normal ca toţi la un ison să creadă în aceasta evoluţie, pe când adevărul este exact invers. La început omul era atât de evoluat încât nimeni niciodată nu va putea să îl egaleze în aceste timpuri decât dacă vrea să vadă cu adevărat

realitatea şi să se schimbe urmând firul a ceea ce este el în interiorul său. Nu vreau să intru în amănuntele acestui subiect acum, datorită faptului că îi voi dedica un capitol întreg un pic mai departe, dar vreau să subliniez ca generaţiile care au urmat după cea de început, nu au făcut nimic altceva decât să decadă. Nu exista o evoluţie ci o involuţie umană, datorată modului meschin cu care mintea omului a fost manipulata de milenii de forţe obscure, despre care vom vorbi în curând. Omul din ziua de astăzi este atât de gol pe dinăuntru, atât de egoist şi prost încât crede ca evoluţie înseamnă tehnologie, nicidecum conştiinţa, care este ceea ce este el cu adevărat, adică bunătate, iubire, adevăr, demnitate, umanitate, ospitalitate… Astăzi se construiesc palate în loc de case, care mai de care mai mari şi mai goale fiindcă aceasta lipsa interioara trebuie să fie compensată de ceea ce ai în exterior. Cu cât eşti mai gol pe dinăuntru, cu atât vrei mai multe bogăţii pe dinafară. Dar să revenim la adevărata ştiinţă care a fost ocultată de guvernul din umbră şi de păpuşarii săi.

Înainte de aceasta teorie a pământului sferic, pentru mii de generaţii umane pământul era plat, aşa cum este descris de mitologia mesopotamiana, unde era desenat ca un disc care înota în mare, încercuit în partea de deasupra de o cupola transparenta sub care se găseau apele de deasupra pământului, adică cerul.

Sumerienii au lăsat tăbliţe şi papirusuri mult mai vechi decât scrierile biblice, în care zugrăvesc începuturile creaţiei. Multe versete ale cărţilor lor au fost copiate şi redate în capitolul genezei biblice. Iată cum este descris pământul: Gen 1/6, 7, 9 „Şi a zis Dumnezeu: „Să fie o tărie prin mijlocul apelor şi să despartă ape de ape! „Şi a fost aşa. A făcut Dumnezeu tăria şi a despărţit Dumnezeu apele cele de sub tărie de apele cele de deasupra tăriei. Şi a zis Dumnezeu: „Să se adune apele cele de sub cer la un loc şi să se arate uscatul!" Nimeni niciodată nu va putea să egaleze înţelepciunea şi ştiinţa omului antic care în câteva cuvinte a descris crearea acestui dom, a acestei cupole sau firmament, cu care puşcăria pământ a fost închisă, astfel încât sub el a rămas doar o parte din apa marelui ocean, în care el înoată de milenii. Ştiinţa antichităţii ne spune nu numai faptul ca pământul este plat, ci că are şi margini, că el nu este nemărginit, infinit, ci este doar un teritoriu nemişcat care este delimitat de aceasta cupola.

Iov 28/24 „Dumnezeu privea până la marginile pământului şi îmbrăţişa cu ochii tot ce se află sub ceruri".

Iov 38/12, 13 „Ai poruncit tu dimineţii, vreodată în viaţa ta, şi i-ai arătat aurorei care este locul ei, ia să apuce pământul de colţuri şi să scuture pe nelegiuiţi de pe pământ?"

Psalmi 134/ 6, 7 „Toate câte a vrut Domnul a făcut în cer şi pe pământ, în mări şi în toate adâncurile. A ridicat nori de la marginea pământului; fulgerele spre ploaie le-a făcut;

Pildele lui Solomon 17/24 „Omul priceput are înaintea ochilor lui înţelepciunea, iar ochii celui nebun se uită la capătul pământului".

Ecleziastul 1/4 „Un neam trece şi altul vine, dar pământul rămâne totdeauna nemişcat".

Isaia 40/28 „Nu ştii tu, sau n-ai aflat tu că Domnul este Dumnezeu veşnic, Care a făcut marginile pământului..."

Daniel 4/17 „Copacul pe care tu l-ai văzut, mare şi puternic, care cu vârful ajungea până la cer şi se vedea până la capătul pământului".

Isaia 11/12 „El va ridica steag pentru neamuri şi va aduna pe cei risipiţi ai lui Israel şi va strânge la un loc pe cei împrăştiaţi ai lui Iuda din cele patru colţuri ale pământului".

Ieremia 16/19 19. „Doamne, puterea mea şi ajutorul meu şi scăparea mea în zilele răutăţilor, la Tine vor veni neamurile de la

marginea pământului".

Bineînţeles că versete de acest tip sunt foarte multe în Biblie, dar eu am exemplificat numai cu câteva din ele pentru a scoate în evidenţă conceptul antic al pământului plat. Despre forma plata a pământului nu vorbeşte numai Vechiul Testament, ci şi Evangheliile care ne povestesc cum divolul îl duce pe Iisus pe cel mai înalt mumte al pământului pentru a-i arata toate împărăţiile peste care el domneşte. Acest lucru nu ar fi fost posibil dacă pământul nu ar fi plat, fiindcă dacă ar fi o sferă acestea nu s-ar fi putut vedea în întregime. Matei 4/8 „Din nou diavolul L-a dus pe un munte foarte înalt şi I-a arătat toate împărăţiile lumii şi slava lor".

Dar scrierile antice ne mai vorbesc de ceva foarte interesant atunci când ne descriu pământul: este vorba despre coloanele sale care de multe ori capăta denumirea de „temelia pământului". 1 Regi 2/7 „... căci ale Domnului sunt temeliile (coloanele) pământului şi El întemeiază lumea pe ele". Psalmi 74/3 „... cutremuratu-s-a pământul şi toţi cei ce locuiesc pe el; Eu am întărit stâlpii lui". Iov 9/6 „El zguduie pământul din temelia lui, aşa încât stâlpii lui se clatină". Iov 26/11 „Stâlpii cerului se clatină şi se înspăimântă la mustrarea Lui".

Cu alte cuvinte, pământul nu numai că este fix şi nu se mişca aşa cum vrea „ştiinţă" cu care se spala creierul oamenilor, dar este întemeiat pe nişte suporţi care stau în apa din afara sa, sub domul care

îl acoperă. Coloanele pământului sunt limita acestei lumi şi începutul celei din afara acestui dom, sunt granitele lumii pământene, adică limitele lumii cunoscute. Aceste coloane ale pământului nu puteau să nu fie menţionate de înţelepţii antichităţii pentru ca ele sunt cele care menţin aceasta lume, numai ca acestea au fost transformate de elita în metafore, în bălmăjeli ale antichităţii, astfel încât astăzi, cei care aud despre ele, le definesc aşa: „Coloanele lui Hercule indică limita extremă a lumii cunoscute. În plus faţă de acest concept geografic, Coloanele lui Hercule exprimă, de asemenea, conceptul de „limitele cunoaşterii”. Interesant mod de a ascunde adevărul şi de a face din minciuna o ştiinţă cu care s-a îngrădit cunoaşterea şi cunoştinţele omului despre lumea în care traiste.

Cartografii antichităţii ştiau cum arata pământul dar ştiau şi ceea ce se afla în afara sa pentru ca toate hărţile moştenite de la ei, dar ascunse sau distruse de mâinile nevăzute ale acestor asasini ai vieţii pământene, ne arătau un alt mapamond care era încercuit de cel mai mare şi mai antic fluviu al lumii, care făcea înconjurul său, fluviul Ocean. Iată câteva hărţi antice ale pământului plat înconjurat de măreţul fluviu Ocean. Precizez că se specifica clar că Ocean nu este o mare sau oceanul sărat de astăzi, ci un curs de apa dulce de mărimi gigantice.

Harta lui Anassimandro

În toată lumea veche sau antica, pământul era desenat ca un disc încercuit în partea externa de răul Ocean, aşa cum am mai spus. Acest pământ era împărţit transversal în două parţi de ceea ce astăzi numim Marea Mediterană, în Europa şi Asia. De asemenea, Pământul era considerat plat în culturile aborigene din America, la fel cum noţiunea de Pământ plat peste care se întinde un vast „firmament" acoperit de o cupolă, era comună în societăţile preştiinţifice. În lumea modernă, însă, indiferent câte argumente valide pentru susţinerea acestui adevăr milenar ar exista, nimeni nu le ia în calcul, deşi sunt probe la îndemâna oricui, care se pot vedea cu ochiul liber. În acest fel, milioane de oameni neaga ceea ce vad cu proprii ochi, fără să gândească prea mult fiindcă creierul este obişnuit să zică „da" doar la ceea ce a fost programat să recunoască.

În anul 1947 Klaas Dijkstra afirma, fără niciun fel de menejamente, ca pământul este plat, având forma unui disc rotund care are la marginea sa un zid din gheata. Această parte a pământului este o „zona de apatie" unde lumea se termina, unde aerul este subţire, iar busola nu funcţionează corect. Aceasta zona este numita în termeni moderni Polul Sud. Centrul pământului plat este însă Polul Nord. Dijkstra îşi susţine public ideea sa pana în anul 1969, anul morţii sale.

De mica am fost fascinată de legendele şi miturile popoarelor antice astfel încât la 11 ani citisem deja o mare parte a mitologiei antice, spre mulţumirea tatălui meu, jurnalist şi profesor, de la care am învăţat arta scrisului. În miturile zeilor, se povesteşte despre marele erou Achile care îşi pierde propriile arme pe care i le da lui Patrocle, care este ucis de către Hector, prinţul Troiei. Achile doreşte să revendice moartea prietenului său, dar are nevoie de arme noi. Mama sa, zeiţa Tetis, îl roagă pe marele zeu al focului, Hefaistos să fauresca pentru fiul ei cele mai bune şi mai frumoase arme. În acest fel, cel mai de seama fierar al zeilor făureşte pentru Achile un scud atât de unic, încât a rămas celebru în eternitate. Homer descrie cu minime detalii tot ceea ce marele artist a sculptat pe acest disc, de care am rămas fascinata pentru ca acest super cunoscător zeu, a imortalizat acolo cerul, pământul, apele, viaţa la tara, grâne, vii, dansuri… toate fiind încercuite de către sacrul şi maiestuosul fluviu Ocean. Cu alte cuvinte, scudul era o hartă antica a pământului.

După ce a fost interzisă 100 de ani, Dacia preistorica a lui Nicolae Densuşianu, a reapărut prin librarii, dar nu a avut mare succes pentru ca majoritatea celor care o citesc nu înţeleg nimic, iar cei care cred că au înţeles-o o contesta pentru că este în totala discrepanta cu ceea ce te învaţă regimul despre propria istorie prin scoli sau

universităţi. Densuşianu era cu sute de ani mai departe de propria sa generaţie şi cu alte mii de ani depărtare de cea actuală. El a avut norocul să studieze manuscrise antice, de aceea cunoştinţele sale depăşesc astăzi, mai mult ca oricând, falsele ştiinţe care ne sunt prezentate de păpuşarii elitei. În acesta carte, Densuşianu povesteşte şi el despre marele fluviu Ocean care înconjura pământul, aşa cum despre el povesteşte toată lumea antică, pentru ca aceasta lume formată din mii de generaţii umane, nu a putut nici să aibă vedenii, nici să aibă o psihoză în masa nici să aibă halucinaţii, atunci când relatează despre existenţa sa. De fapt, toate hărţile antice reprezintă pământul înconjurat de măreţul şi maiestuosul fluviu Ocean.

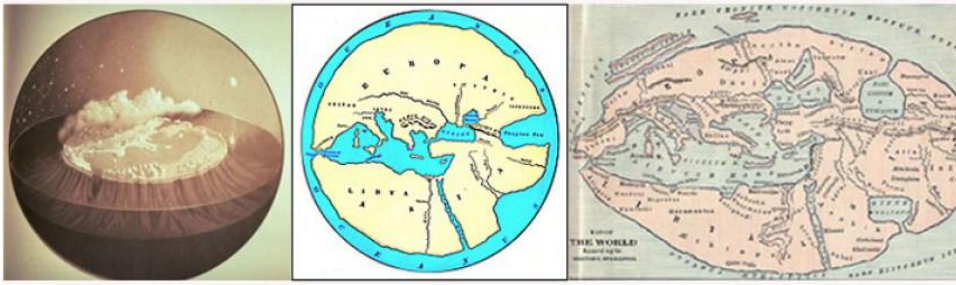

Mai jos în stânga, este o reconstruire a hărţii lui Pomponiu Mela, de către Petrus Bertinus în secolul XVIII, a mapamondului plat, care este înconjurat de apele marelui fluviu Ocean, iar cea din dreapta este o reconstrucţie după Homer.

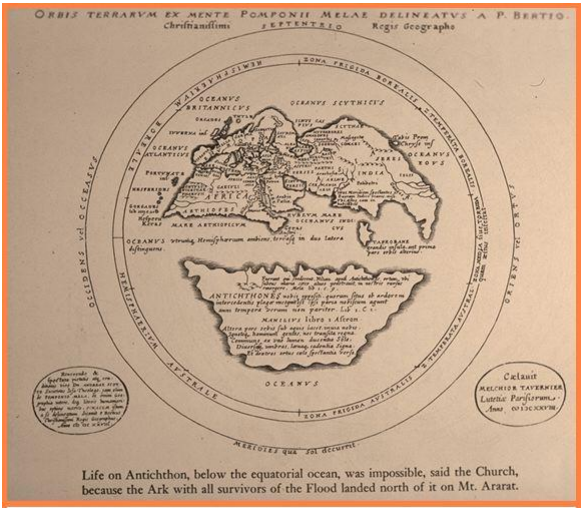

Life on Antichthon, below the equatorial ocean, was impossible, said the Church, because the Ark with all survivors of the Flood landed north of it on Mt. Ararat.

Ricostruzione, da parte di Petrus Bertius, secolo XVII, del mondo secondo l'immaginazione di Pomponio Mela.

Pana la diviziunea pe care a suferit-o pământul atunci când au apărut continentele noi, adică cele americane şi Australia, pământul, aşa cum scrie Biblia, era tot la un loc. Multe manuscrise, dar de data aceasta chiar şi „ştiinţa modernă", admite ca în timpuri extrem de antice pământul forma un singur continent care a fost denumit Pangea. Exista câteva reconstrucţii după hărţi vechi ale acestui vechi continent care la rândul său, a fost şi el scăldat de apele maiestuoase ale fluviului Ocean. Eu am reuşit să găsesc o singura harta a acestui unic şi singur continent pe care o alătur mai jos. Observaţi asemănarea pământului cu corpul unei femei cu capul în jos.

Nimeni, niciodată, în lumea antică nu a reprezentat pe vreo harta cele două Americi, dar nu pentru ca acestea ar fi fost necunoscute, ci pentru ca ele nu existau aşa cum le cunoaştem noi astăzi. Biblia ne spune ca pământul s-a împărţit în timpul lui Peleg, motiv pentru care nimic din lumea veche nu a mai rămas aşa cum era la începuturi. Gen 10/25 „Iar lui Eber i s-au născut doi fii: numele unuia era Peleg, pentru că în zilele lui s-a împărţit pământul”.

Herodot

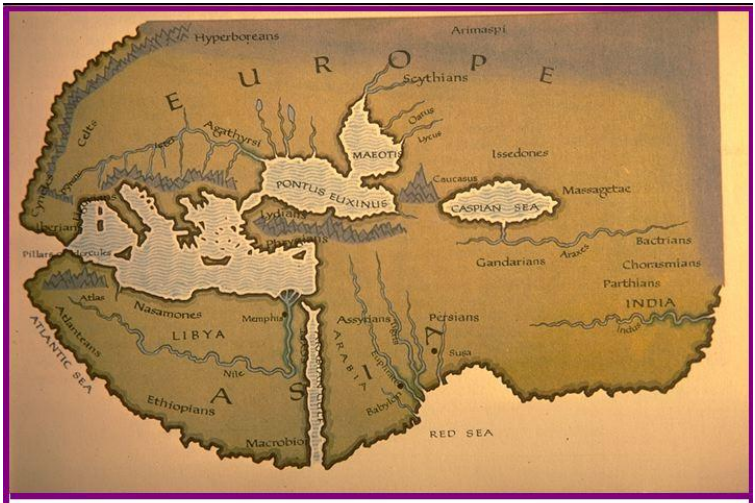

L'ecumene di Erodoto

Reconstrucţie după harta lui Dicearchus

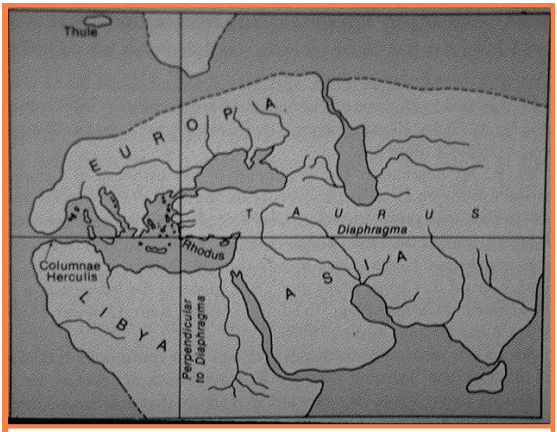

Ricostruzione della carta di Dicearco

Eratostene

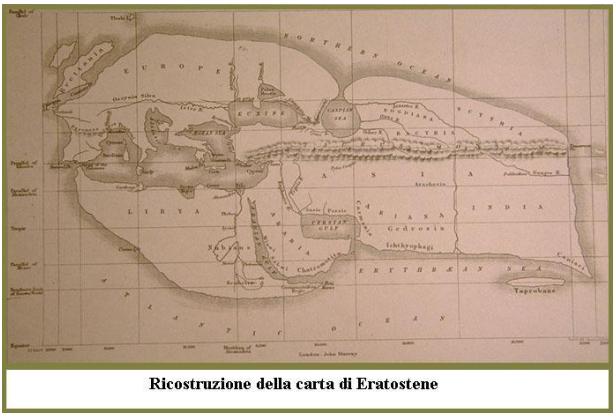

Ricostruzione della carta di Eratostene

Posidonius

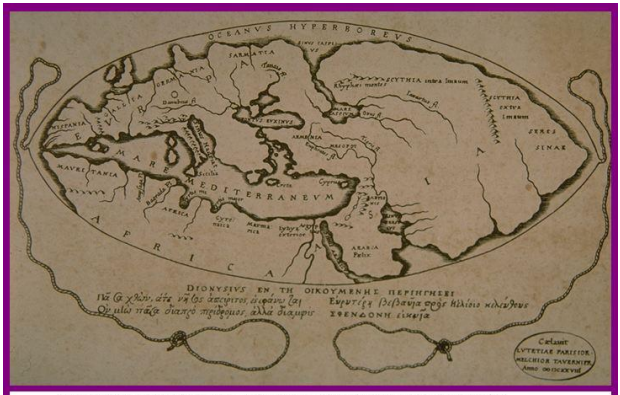

La carta di Posidonio secondo la ricostruzione di Petrus Bertius

Strabone

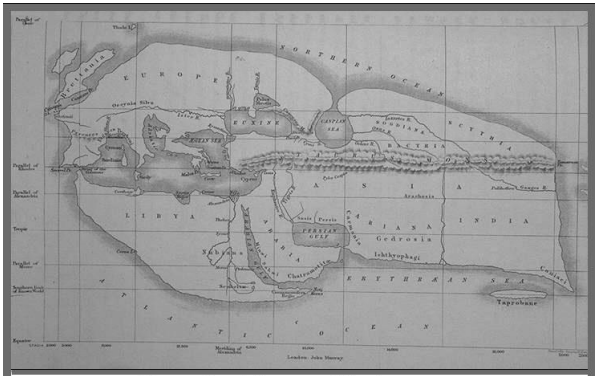

Ricostruzione dell'ecumene di Strabone

Bănuiesc ca mulţi dintre dumneavoastră aţi auzit despre renumitele pietre Ica care zugrăvesc o alta istorie a omenirii. Ei bine, nici aici oamenii antici nu au uitat să redea cu minime detalii pământul împărţit deja în continente, iar pe fiecare bucăţică de pământ este desenat ceea ce era mai important în acel lor, ca de exemplu: case, păduri, rase stranii de oameni, dinozauri, animale necunoscute, forme de relief… dar şi minunatul fluviu Ocean.

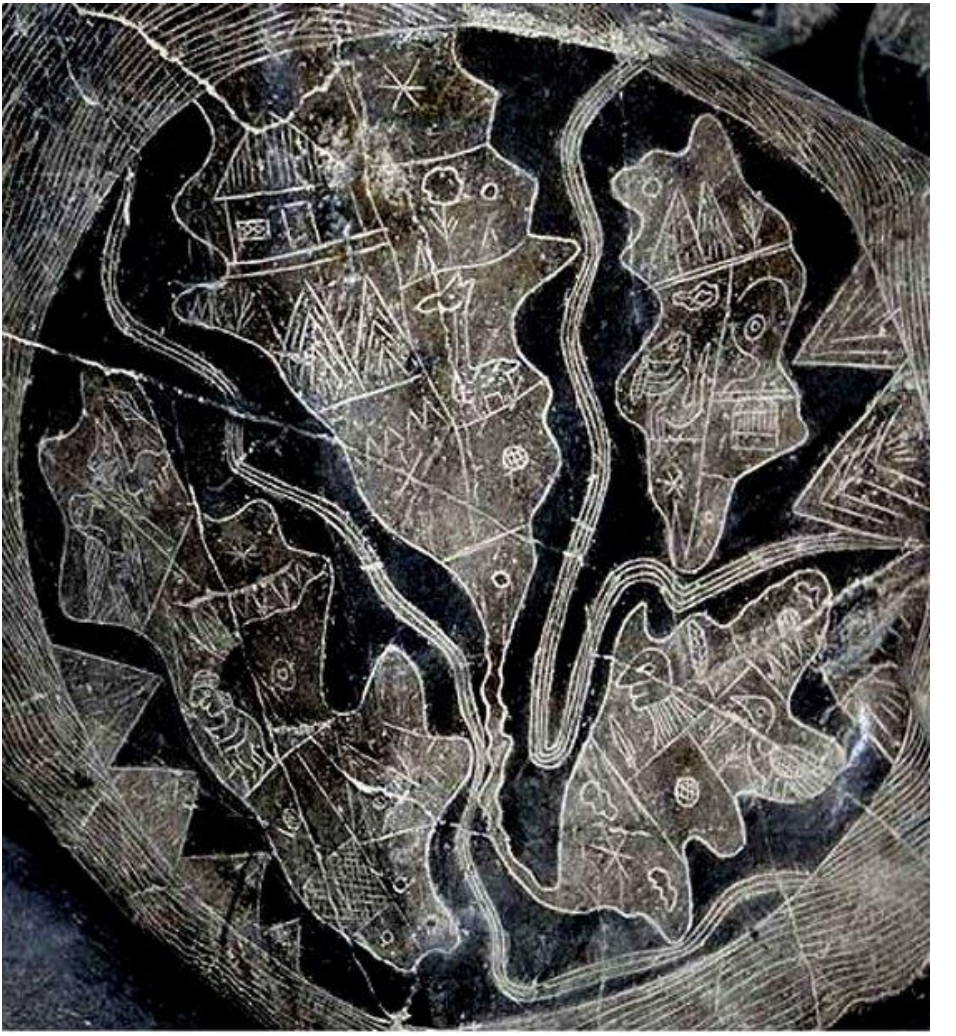

Elita nu vorbeşte despre pământul plat, pentru ca atunci omul ar vedea lumea în care trăieşte cu alţi ochi. Nimeni nu are interes să trezească omul din somnul milenar, astfel încât astăzi vedem la tot pasul morţii vii umblând pe pământ, pentru ca doar aşa se pot numi aceste oi somnambule care au ochii larg deschişi dar nu văd, au urechi dar nu aud. Dacă ar fi fost orbi sau surzi ar avea o scuza, dar aşa, nu pot să fie decât morţii umblători ai ultimelor zile. În faţa acestor ochi orbi, elita nu se sfieşte să pună zeci de steme ale unor organizaţii mondiale cunoscute pe întreg pământul care reprezintă pământul plat, dar ei

neaga ca de obicei ceea ce vad cu scuza că aşa arata pământul în plan drept.

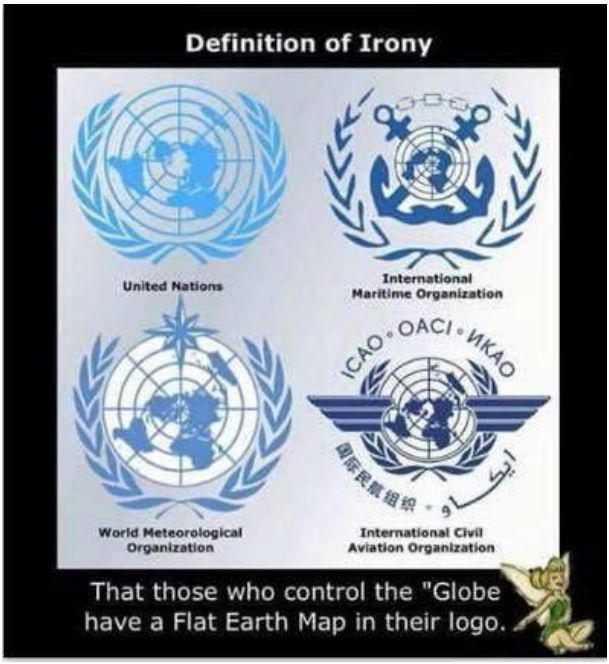
Definition of Irony
United Nations
International Maritime Organization
World Meteorological Organization
ICAO • OACI • ИКАО
International Civil Aviation Organization
That those who control the "Globe have a Flat Earth Map in their logo.

The International Maritime Organization
UN
ICAO • OACI • ИКАО
The International Civil Aviation Organization
The International Maritime Organization
Flat Earth
WHO
All these official logos show us a FLAT EARTH. Wouldn't it be ACCURATE to have a logo like the one to the left if we INDEED lived on a GLOBE EARTH? Just saying...

Masonii sunt obligaţi să spună adevărul, numai că o fac cu ajutorul simbolurilor, imaginilor, mesajelor împrăştiate peste tot: în filme, desene animate, internet, cărţile illuminatilor pana la stema ONU… şi dacă nu ştiu ei cum arata pământul!! 1

Astăzi, toate informaţiile din astronomie sunt monopolul exclusiv al agenţiilor spaţiale, care deşi se contrazic una cu cealaltă urmează un program identic. Orice imagine, proba, eveniment, informaţie, explorare, ipoteza ştiinţifică despre pământ şi ceea ce îl înconjoară, ia naştere şi se legitimează în cadrul acestor agenţii de unde ies numai falsităţi şi mii de minciuni.

Iată ce declara reprezentantul NASA, Robert Simon, care a creat pentru noi, ultimul model al pământului: „Luam datele şi apoi facem o imagine întreagă, apoi ştergem norii, coloram în albastru oceanul, iar unde nu este foarte adânc îl coloram în verde deschis. Adăugăm apoi norii. Da, este un photoshop, dar trebuie să fie!!!??? Simulam apoi atmosfera şi punem un bec strălucitor pentru a avea reflexul soarelui în mare. Este un mozaic foarte realist. Eu nu sunt un astronaut şi nu

am stat în spaţiu, dar încerc să arăt pământul în aceste fotografii". Dacă nu aţi înţeles ce înseamnă această declaraţie, vă arăt în imaginea de mai jos, cum s-a creat pământul photoshopat de către aceste agenţii de-a lungul anilor, mulţumită unor demenţi mincinoşi ca el.

Come on NASA* make your mind up,
what does the earth really look like?
1972
1997
2002
2007
2007
2012
2013
2015
*ALL IMAGES ARE OFFICIAL NASA PICTURES OF EARTH, AS RELEASED THROUGH THE MAINSTREAM MEDIA OUTLETS AND MAJOR NEWS AGENCIES OF THE WORLD.
QUESTIONS: HOW BIG IS AMERICA? WHAT COLOUR ARE THE OCEANS, AND THE LAND? WHY IS THERE NEVER ANY REAL VIDEO OF THE EARTH SPINNING.
ONLY STILLS? WHY ARE THE IMAGES SO VARIED? DO YOU REALLY BELIEVE THIS IS WHERE YOU LIVE? DO YOU ACTUALLY TRUST NASA?

Cu alte cuvinte, imaginile pe care le avem la dispoziţie cu modelul sferic al pământului sunt contrafăcute, trucate, falsificate. Nu este greu să păcăleşti opt miliarde de oameni când conduci lumea, ai totul la dispoziţie, dar mai presus de atât, nimeni nu te poate verifica, nu te poate controla sau contrazice pentru ca tu eşti autoritatea supremă, tu eşti dumnezeul astronom. Monopolul informaţiei bine coordonat şi sincronizat cu lumea şcolilor, a ştiinţei, a politicii reuşeşte ca prin miracol să facă să corespundă contradicţii atât de mari în perceperea realităţii încât nimeni nu se oboseşte să le sesizeze.

Nu am să scot un cuvânt despre ceea ce ne învaţă şcoală despre pământul sferic pentru că este inutil să mă apuc acum să povestesc ceea ce toţi au învăţat sau învaţă despre acest subiect, dar mă întreb cu disperare cum este posibil să crezi ca pământul se învârteşte cu 107.000 km/ora, adică cu 30 de km pe secunda fără să se simtă acest lucru? Cum este posibil să ne plimbam pe o minge cu capul în sus sau cu capul în jos fără să avem niciun fel de ameţeli sau dureri de cap? Cum se face ca nimeni nu ţine cont de curbura pământului atunci când se fac proiecte pe suparafete mari de pământ? De ce negam cu ipocrizie ca orizontul nu este drept ca în palma, deşi îl vedem în fiecare zi? De ce toate zborurile se fac prin partea de nord a pământului? De ce

nimeni, niciodată nu a plecat din India către America traversând Oceanul Pacific? De ce toate hărţile cu mapamondul ne arata continentele care au în mijlocul lor Atlanticul? De ce luna se vede şi în partea opusa soarelui în plina zi? Cum putem să credem că un avion aterizează pe o suprafaţă care se mişca cu 107.000 km/ora fără să se facă ţăndări, dar mai mult decât atât, de ce înghiţim pe nerumegate toată aceasta „ştiinţă" gunoi pe care elita ne-o baga pe gât făcându-ne să negam cu îndârjire adevărul pe care îl avem sub ochi?

Sunt sute de documentare în care oameni nevânduţi sistemului explica cum pământul este plat, nu pentru ca cineva este complotist, ci pentru că ai mii de motive să crezi în acest lucru pe care îl poţi verifica singur, decât să iei în braţe o teorie cu care se ascunde un adevăr milenar. Eu am să expun aici câteva dintre cele mai importante şi verificabile motive pentru care toţi trebuie să admită ca pământul este plat, măcar din respect pentru aceşti oameni minunaţi a căror ştiinţa adevărată a fost pusă la zid de către minciunile delirante ale elitei masonice.

Dacă punem una lângă alta o hartă cu pământul plat înconjurat de fluviul Ocean şi o hartă a lumii de astăzi, observam ceva schimbat, ceva care nu poate scăpa unui ochi vigilent şi unei minţi treze. Iată!

Observaţi ca fluviul s-a transformat în gheaţă? Toată suprafaţa care înconjoară pământul şi care în timpuri antice era scăldată de ape acum este înconjurată de gheţurile veşnice a ceea ce astăzi elita numeşte Polul Sud. Iată de ce în locul în care nu ploua niciodată şi unde apa dulce nu are de unde să existe pe modelul pământului sferic, exista cea mai mare aglomerare de gheţuri a pământului! Fluviul Ocean a fost transformat în gheata care menţine apele marine ale pământului plat. Tot pământul este înconjurat de gheţurile Polului Sud, tocmai de aceea începând cu paralela de 70 de grade orice tentativa a omului obişnuit de a o trece îl costa moartea, defăimarea, asasinatul. Secretele „militare" sunt de fapt ascunderea formei pământului pe care trăim şi pe care nu avem voie să îl vedem decât în excursii planificate, pe itinerarii planificate, cu ghizi instruiţi care ne vor spune doar ce au fost învăţaţi să ne spună. Încercaţi şi căutaţi ca să vedeţi cu proprii ochi cum mai departe de aceasta paralele totul este ascuns de un imens cerc negru, aşa cum de vede mai jos.

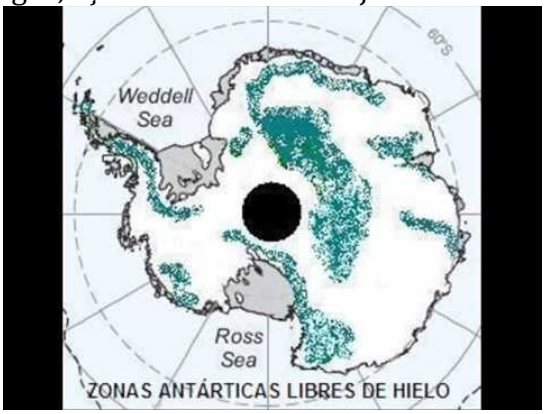

Dacă un copil ar întreba din ce cauză cei care trăiesc în emisfera sudică a pământului nu cad cu capul în jos în aer, învăţătoarea i-ar răspunde ca acest lucru nu este posibil datorită forţei de gravitaţie care îi ţine lipiţi de pământ. Din acel moment copilul nu va mai vrea să ştie nimic de acel antic, intuitiv, original, sacru dubiu. Dacă ar întreba

despre acest lucru la vârsta adultă, ar fi scufundat într-o cantitate de formule matematice atât de mare încât ar rămâne prostit pe viaţă. Forţa de gravitaţie este o teorie, nicidecum o realitate, iar acest lucru îl spunea Einstein. Ceea ce elita numeşte forţa de gravitaţie, poate fi explicat cu conceptul de densitate şi plutire: un obiect mai greu decât aerul poate să se scufunde, unul mai puţin dens tinde să plutească. Să vedem ce spune Einstein despre Nicola Tesla, unul dintre cele mai mari şi mai nobile genii din toate timpurile: „Cum vă simţiţi ca cel mai inteligent om al lumii? Nu ştiu, ar trebui să îl întrebaţi pe Nicola Tesla". Acum să vedem ce spune Tesla despre forţă de gravitaţie: „Relativitatea lui Einstein este o minunată îmbrăcăminte matematică care fascinează şi impresionează, astfel încât lumea orbită nu vede erorile de fond. Teoria este ca un cerşetor îmbrăcat cu lucruri scumpe, pe care lumea ignorantă îl confundă cu un rege, iar susţinătorii săi sunt mai degrabă metafizici decât savanţi".

Cercetătorul Anthony Pach scrie: „Ceea ce a fost numit în mod eronat gravitaţie, în realitate, sunt linii magnetice de forţă, astfel încât universul electromagnetic intuit de Tesla, a fost ocultat de aceasta teorie a gravitaţiei". Acesta este de fapt cercetarea ascunsă care se face în laboratoarele CERN, pe când noua ne spun ca forţa de atracţie trebuie să ne împingă către nucleul pământului. Dar cine a văzut acest nucleu? Profunditatea maxima de perforare a scoarţei terestre pe care omul a reuşit să o facă, este un pic mai mare de 12 km, adică aproape profunzimea crustei terestre. Nu s-a putut merge mai mult în profunzime nu pentru că nu au existat utilaje cu care să fie făcută o astfel de lucrare. Nuuu. Să încercat cu îndârjire să se găurească pământul mult mai adânc, dar s-a ajuns la ceva care nu permite perforarea, astfel încât indiferent unde au încercat să penetreze mai departe de această profunditate acest scud de forţă nu le-a permis. Atunci despre ce naiba vorbesc? Nucleul, despre care ei povestesc nu exista şi atunci ar trebui să dispară aceasta teorie a gravitaţiei. În acest caz, poate „savanţii" ne vor vorbi despre alte legi, poate acelea despre densitate şi electromagnetism, iar atunci copii ar putea vedea cum oamenii din emisfera sudică cad cu capul în jos de pe pământul sferic. Forţa de gravitaţie este doar un instrument teoretic cu care sistemul justifică imposibilitatea existenţei unui pământ sferic şi adevărata

fizionomie a universului.

Dacă pământul este sferic, cum ne mint ei, noi unde îl putem vedea? Nu se ştie!!?? Sigur îl putem vedea atunci când privim orizontul de pe pământ sau prin fereasta unui avion, sau cu ajutorul unei sonde amatoriale lansată la cota înaltă (peste 36 km) şi în toate aceste cazuri, pământul va fi văzut aşa cum vă arată fotografia de mai jos. Orizontul apare perfect plat în jurul observatorului (360°) indiferent de altitudinea la care se află acesta. Toate filmele făcute de drone sau avioane, demonstrează că orizontul este perfect plat. Doar NASA sau alte agenţii spaţiale guvernamentale ne arată o curbură a sa în filmele lor false sau în fotografii. Indiferent la ce înălţime te afli deasupra pământului, orizontul este mereu la înălţimea ochilor celor care îl observă, pe când dacă pământul ar fi fost rotund, orizontul ar rămâne dedesubt şi atunci ar trebui să te înclini ca să îl vezi. Imaginile de la NASA sunt toate false, tratate în CGI sau făcute cu lentile deformante fish eye.

Cei care călătoresc mult cu avionul, au avut ocazia să vadă ca cea

mai mare parte a zborurilor sunt extrem de stranii, iar escalele care se fac frizează ridicolul pentru că în condiţia în care pământul ar fi o sferă, zborurile din emisfera sudică ar trebui să fie făcute pe ruta cea mai rapidă, adică pe deasupra Antarcticii, aşa cum ar fi zborul Santiago de Chile către Sidney-Australia. În loc să se facă această rută scurtă, dreaptă şi rapidă, aceste zboruri au o rută deviată care este justificată de temperatura prea scăzută care nu permite zborul unui avion. Având în vedere ca NASA deţine tehnologia necesară care să permită aceste zboruri la temperaturi şi mai scăzute decât cele amintite, deducem că scuza a fost inventată pentru că astfel de zboruri sunt imposibile, fiindcă pământul este plat.

În cazul în care pământul ar fi o sferă iar Antarctica ar fi prea friguroasă pentru a permite un astfel de zbor, atunci unicul mod pentru a zbura din Sidney către Santiago ar fi un zbor drept deasupra Pacificului, pentru a rămâne tot în emisfera sudică, iar reîncărcarea cu combustibil ar putea fi făcută în Noua Zeelandă sau un alt loc tot din emisfera sudică. Dar nuuu. Acest lucru nu se poate face, iar din această cauză, toate zborurile Santiago-Sidney fac escală în Los Angeles sau în alte oraşe nord americane, înainte de a se reîntoarce în emisfera sudică. De ce? Pentru că aceste zboruri nu au niciun fel de sens pe un pământ sferic, pe când pe un pământ plat, acestea sunt rutele cele mai drepte şi mai rapide. Iată!

Pe un pământ sferic, un zbor din Johannesburg (Sud Africa) către Perth (Australia) ar trebui să fie un zbor în linie dreaptă deasupra Oceanului Indian cu o reîncărcare de combustibil în insulele Mauritius sau în Madagascar. Cu toate acestea aceste zboruri fac o rută stranie şi curioasă cu escale în Dubai, Hong-Kong sau Malaesia, lucru care nu are absolut niciun sens pe un pământ sferic, dar pe un pământ plat, acestea sunt cele mai rapide şi mai scurte.

Pe un pământ sferic, un zbor care pleacă din Johannesburg (Sud Africa) către Sao Paulo (Brazilia) ar trebui să fie un zbor drept de-a lungul latitudinii de 25 de grade, în timp ce absolut toate zborurile fac reîncărcarea cu combustibil pe latitudinea de 50 de grade nord, în Londra. Unica explicație pentru care se face acest ridicol zbor, este ca pământul este plat.

Pe un pământ sferic, zborul Santiago-Johannesburg ar trebui să

fie un zbor simplu pe o linie continua un pic asupra tropicului Capricornului în emisfera sudică, numai ca fiecare zbor face escala pentru a se reîncărca cu combustibil în Senegal, aproape de tropicul Racului, în emisfera nordică. Dacă acest zbor ar fi trasat pe un pamat plat, motivul ar fi clar: Senegal se afla la jumătatea drumului dintre cele două localităţi pe o linie drepata.

Ideea ca oamenii stau în picioare, ca navele plutesc şi ca avioanele zboară cu susul în jos în anumite parţi ale pământului, sau ca alţii stau înclinaţi la un unghi perfect de 90 de grade sau alte înclinaţii diferire este o absurditate fără margini. Ideea ca un om în loc să facă o groapa în pământ o face în cer este de-a dreptul grotesca. Ideea că exista un sus şi un jos are un sens în natura pentru orice gânditor, în afara retoricului „totul este relativ" al paradigmelor masonilor Newton/Einstein.

Iată ce spunea Lecantius în „On the False Wisdom of the Philosophers" (Falsa înţelepciune a filosofilor) „O sferă unde oamenii trăiesc pe o parete cu picioarele deasupra capului, unde ploaia, zăpada şi grindina cad de jos în sus, unde copacii şi grânele cresc cu capul în jos iar cerul este mai jos decât solul?? Antica minune a lumii" Grădinile Babilonului" este redusa la zero în comparaţie cu câmpurile, marile, oraşele şi munţii despre care filosofii păgâni cred că atârna cu capul în jos pe un pământ fără suport".

Fluviile curg către nivelul marii în orice direcţie a pământului (nord, est, vest, sud). Dacă un fluviu de la izvoare până la vărsarea în mare are o lungime de 2400 km, trebuie să urce 5 km pe pământul sferic. Marea majoritate a fluviilor planetei curg către sud, iar acest lucru îi păcăleşte pe oameni pentru ca toţi cred că fluviile curg către

sudul sferei, dar o fi vreun fluviu al pământului care curge către nord? Am găsit 4 dintre cele 13 cele mai mari fluvii ale lumii care curg către nord. Primul este Mackenzie în Canada. Este lung de 1738 km, lat de 156 m şi se varsă în Oceanul îngheţat. Am utilizat un calculator pentru curbura ca să putem calcula cum reuşeşte acest rău drept ca în palma pe marea majoritate a cursului sau să curgă la deal pe acest pământ sfera.

Distanta totala este de 715 mile pentru o suprafaţă dreapta de 1152 km, iar curbura este de 103 km. Ca să înţelegeţi ce spun, va alătur următoarea schema în care cei 103 km sunt reprezentaţi de punctele şi A, unde fluviul urca aceşti kilometri.

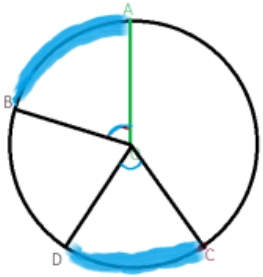

Probabil 103 km de urcuş pentru o apă nu reprezintă mare lucru pentru majoritatea persoanelor, numai ca nu doar acest fluviu curge către nord pe toată distanţa sa şi nu numai el trebuie să treacă peste aceasta curbura de 103 km. Unul dintre cele mai mari fluvii ale Rusiei este fluviul Ob şi este al 7 fluviu ca lungime din lume. Este

format din răul Irtysh şi Ob.

Are o lungime de 3650 km şi o lăţime de 195 m. Distanta în linie drepata este de 1516 km şi cam 182 km de curbura. Deci şi acesta curge în urcuş pentru 182 km şi nimeni nu vede nimic. Apele sale sunt line, calme şi nimic nu îl întorce către sud.

O să rămânem tot în Rusia, dar într-un loc geros, în indeparatata Siberie, unde curge marele fluviul siberian, Lena. Are o lungime de 4 472 km şi o lăţime de 126 m. Curge începând din Yakusk către nordul pământului sferic. Distanta în linie drepata este de 2412 şi face 457 km de curbura, adică acest fluviu parcurge în urcuş 457 de km fără ca acest lucru să fie vizibil nicăieri pentru ca apele sale sunt line şi nicăieri pe toată acesta distanta fantastica apele sale nu par ca s-ar întoarce înapoi din cauza greului urcuş pe care trebuie să îl parcurgă.

Acum ne vom muta în Africa unde curge cel mai lung fluviu al

pământului: Nil. Are o lăţime de 6853 km şi lăţimea 381 m. Cel mai lung fluviu al lumii curge direct către nord. Distanta în linie drepata este de 3700 cu o curbură de 1036 km. Cum este posibil ca un fluviu enorm ca Nilul să curgă urcând către nord pe acest pământ sferic 1036 km fără ca să se observe nimic?

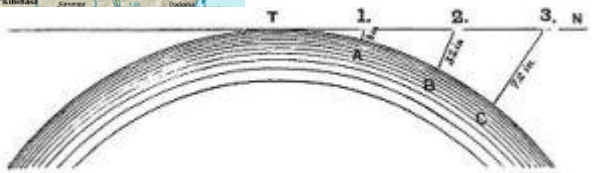

Dacă pământul ar fi sferic cum susţine NASA şi astronomia moderna, atunci trigonometria sferica vrea ca toate superficiile apelor să fie curbate în jos pentru o măsură de 8 inch (2.54 cm) pentru o mila (1, 8 km) înmulţit cu pătratul distantei. Acest lucru înseamnă ca pentru un canal hidric de 6 mile, pământul ar trebui să fie lăsat de 6 picioare (30, 48 x6 = 180, 288 m) fata de punctul central. De fiecare dată când s-a făcut acest experiment, apele au fost întotdeauna la acelaşi nivel. Niciun inginer, arhitect sau proiectant nu a ţinut cont în niciun fel de proiect de curbura pământului deşi s-au construit canale de navigaţie, tunele, poduri, linii feriviare, autostrăzi care se întind pe sute de km perfect orizontale, cidecum curbate.

Canalul Suez care leagă Marea Mediterană de Marea Roşie este lung de 100 de mile (1 mila = 1, 609344 km), iar când a fost construit aceasta presupusa curbura a pământului nu a fost luată în consideraţie. A fost săpat de-a lungul unei linii de referinţă orizontala de 26 de picioare sub nivelul marii, trecând prin mai multe lacuri de la o mare la alta, cu linia de referinţă şi apele perfect paralele pe tot parcursul celor 100 de mile.

O alta proba care se poate verifica de oricine, dacă are chef să caste ochii bine şi să nu mai asculte la balivernele „ştiinţifice" este luna care se vede dimineaţa, în miezul zilei sau spre asfinţit de către cei care au în partea lor lumina soarelui, adică la ei este ziua. Exiicaţiile fără logica ale elitei le cunoaşteţi deja foarte bine pentru ca datorită lor sunteţi ferm convinşi ca pământul este sferic, dar să analizam această situaţie din punct de vedere al logicii impuse chiar de către aceşti „savanţi" de duzina. Am ales figura de mai jos rugându-vă să nu ţineţi cont de ceea ce are desenat în interior, ci de forma sa sferica din exterior. Pe marginile ei sunt scrise şi orele, iar dacă se trasează o linie dreaptă între ele, delimitarea dintre zi şi noapte ne apare foarte clara. Deci dacă între 6 seara şi 6 dimineaţa de o parte a pământului este zi, iar de cealaltă parte este noapte, cum se face ca luna se vede la ora 12 în partea cu lumina când ea ar trebui să fie în partea cu noapte, mai ales ca exact la acea ora ea nu are cum să se vadă de cealaltă parte sub nicio formă? Prin ce fel de scamatorie eu, care stau foarte aproape de meridianul zero vad luna la ora 12 ziua? Nu exista o logică mai cu seamă dacă pământul este sferic, pentru ca aceasta anomalie demasca exact faptul ca acest lucru este imposibil fiindcă aceasta explicaţie penibila este doar o minciună cu care se acoperă o alta minciuna, adică sfericitatea inventata a pământului. Vă rog să gândiţi logic fără să mai ţineţi cont de ceea ce spune manualul de astronomie, astrologie sau geografia, pentru ca acestea sunt făcute în aşa fel încât să ascundă adevărul implantând în mintea copiilor din frageda pruncie orori şi paradoxuri care frizează dementa.

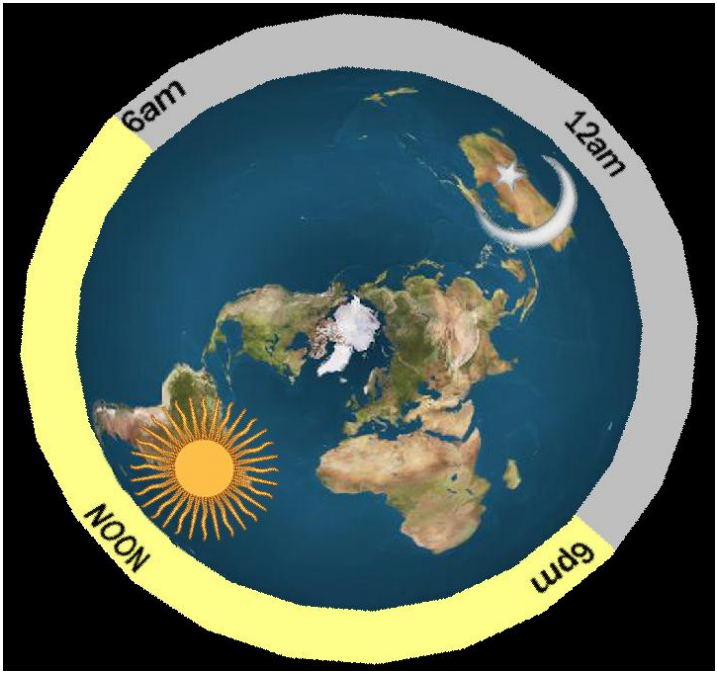

Natura fizică a apei este aceea de a ajunge şi menţine propriul nivel. Dacă pământul ar fi o gigantică sfera înclinata care se învârte în spaţiul infinit, atunci suprafeţele mari de apa cu nivel invariat nu ar putea să existe. Având în vedere ca pământul este de fapt plat, aceasta caratreristica fundamentală a fluidelor care ajung şi menţin acelaşi nivel corespunde a ceea ce vedem că se întâmplă în natură.

...Şi multe altele pe care nu vreţi să le vedeţi, dar mai rău decât atât este faptul ca şi dacă le vedeţi nu recunoaşteţi ca le vedeţi. Matricea nu va permite aceste lucruri, iar voi sunteţi sclavii acestui Matrix...